

مرگ قصاب صبرا و شتیلا و عوام فریبی چپ سرمایه

«آریل شارون» در حال طراحی جنایاتش

صدای انترناسیونالیستی

E-mail: contact@internationalistvoice.org

Homepage: www.internationalistvoice.org

تلگرام: <https://t.me/intvoice>

آریل شارون یکی از منفورترین چهره های جنایتکار اسرائیلی پس از سالها کما بودن به تاریخ ۲۱ دی ماه ۱۳۹۲ مرد. این جنایتکار از نو جوانی که به گروه شبه نظامی «هاگانا» پیوست (هدف آن گروه آزار و اذیت فلسطینیان بود) تا سال ۱۹۷۳ که با درجه سرلشگری از ارتش بازنشسته شد در جنایتها و قتل های متعددی دست داشته است. اما فجیع ترین جنایت او، زمانی که او وزیر دفاع اسرائیل بود، اتفاق افتاد. طرح حمله به لبنان در سال ۱۹۸۲، که تحت فرماندهی او انجام گرفت، منجر به قتل عام هزاران آواراه فلسطینی اسکان یافته در اردوگاههای «صبرا» و «شتیلا» توسط فالانژها شد. و آریل شارون لقب قصاب «صبرا» و «شتیلا» را گرفت.

حزب حکمتیست جناح مدرسی پس از بحرانهای اخیر کمونیزم کارگری که معتقد است تنها گرایشی است که همچنان به «کمونیزم کارگری» ناب حکمتی وفادار است و دیگر گرایشات «کمونیزم کارگری» را بورژوائی ارزیابی می کند، سعی می کند به همه مواضع ارتجاعی و ضد انقلابی خود رنگ و لعاب رادیکال بزند. ضد کمونیستی ترین و ضد کارگری ترین مواضع را در ملغمه ای به ظاهر رادیکال و انقلابی جلوه دهد. اخیرا این فرقه بمناسبت مرگ قصاب «صبرا» و «شتیلا» با کلامی به ظاهر رادیکال این چنین عوام فریبی می کند.

"مرگ شارون، تنها با نفرت و انزجار بشریت متمدن مواجه نشد. بعلاوه با این تاسف مواجه شد که بشریت متمدن، فرصت محاکمه زنده او، را از دست داد. بشریت فرصت بررسی کیفی خواست میلیونها قربانی جنایات این جنایتکار قرن را، که ابعاد خشونت و نسل کشی او به اندازه ای بود که حتی صدای دست راستی ترین فاشیست های جهان را هم درآورده بود، از دست داد. جهان بدون شارون ها و خمینی ها، بدون فاشیست هایی که هرکدام پرونده نسل کشی ها و قتل عام های تاریخی دارند، جنایات و قتل عام هایی که با مرگ آنها نه فراموش میشود و نه باید بی پاسخ به ماند، جهان بهتری است." [۱]

دمکراسی خواهی یا به عبارت بهتر ضد دیکتاتوری بودن سنت جان سخت و جا افتاده ای در چپ دستگاه سیاسی ایران بوده است. جناح چپ سرمایه، جنایات نظام بربر سرمایه داری، تجلی یافته در جانیانی چون هیتلر، آریل شارون، خمینی و غیره را تا حد جنایات شخصی تنزل میدهد و مسبب اصلی بوجود آمدن چنین جانوران جنایتکاری، یعنی جامعه طبقاتی و در عصر کنونی سرمایه داری انحطاط یافته را از نوک تیز حمله محفوظ می دارد. عوام فریبی می کنند که جهان بدون "شارون ها" و "خمینی ها" جهان بهتری است. ولی نمی گویند که شارون ها و خمینی ها محصول شرایط خاصی از سرمایه داری هستند. اگر سرمایه داری احساس خطر کند، دمکرات ترین بورژوا تبدیل به خطرناکترین و هارترین دیکتاتور می شود. قتل عام کموناردها در هفته خونین توسط دمکراتها و در مهد تمدن بورژوازی پاسخ محکمی به عوام فریبی حکمتیست هاست.

چپ سرمایه خواهان محاکمه جنایتکاران سرمایه داری است، نه خود سرمایه داری. تو گوئی در این جهان وارونه عدالتی وجود دارد و عوامفریبانه می خواهند به نظام قضائی بورژوائی حقانیت بدهند، که مستقل از دولت سرمایه عمل می کند. برای ما کمونیستها «قوة قضائیه» بخشی از دولت سرمایه است و نمی تواند عملکرد دولت سرمایه را زیر سوال ببرد. خود سرمایه هر موقع منافع اش ایجاب کند، دست به محاکمه جنایتکاران خودش می زند تا جنایات آنها را نه محصول نظام بربر سرمایه داری بلکه جنایات شخصی آنان جلوه دهد. یکی از معروفترین این محاکمات دادگاه «نورنبورگ»

برای محاکمه جنایتکاران نازی بود. ولی هیچ دادگاهی برای محاکمه جنایتکاری چون «هری ترومن» رئیس جمهور وقت آمریکا که دستور بمباران اتمی «ناکازاکی» و «هروشیما» را صادر کرده بود، ترتیب داده نشد. چون چنین محاکمه ای سرمایه را زیر سوال می برد. سوال این است تعداد قربانیان جنایات «هری ترومن» دهها برابر بیشتر از قربانیان قصاب «صبرا» و «شتیلا» نبود؟ چرا محاکمه ای صورت نگرفت؟

اسرائیل نیز از این قائده مستثنی نیست. اسرائیل (دادگاهی در اسرائیل) سالها قبل از حکمتیسهایی یعنی در سال ۱۹۸۳ «آریل شارون» را به خاطر کشتار «صبرا» و «شتیلا» محاکمه کرد و همان دادگاه بورژوائی «آریل شارون» را مسئول غیر مستقیم کشتار «صبرا» و «شتیلا» دانست و به تبع آن او را از سمت وزارت دفاع برکنار کرد، تا دولت جنایتکار اسرائیل مدال «دمکراسی» بر گردن خود بیاویزد. دمکراسی (دمکراسی بورژوائی) چیزی نیست جز توحش سرمایه داری.

شارون ها و خمینی ها محصول نظام طبقاتی و سرمایه داری هستند و جهان تنها بدون وجود بردگی مزدی، بدون وجود استثمار انسان از انسان، بدون وجود دولت، بدون وجود طبقه و در یک کلام بدون وجود نکبت سرمایه داری، جهان بهتری خواهد بود. بر خلاف عوام فریبان حکمتیست، کیفر خواست بردگان مزدی نه برای محاکمه جانیان ریز و درشت سرمایه داری بلکه برای محاکمه خود سرمایه داری از طریق انقلاب کمونیستی است. تنها با به زیر کشیدن سرمایه داری و با ایجاد جامعه کمونیستی است که می توان از شکل گیری چنین جانیانی جلوگیری کرد.

م جهانگیری

۵ بهمن ۱۳۹۲

توضیحات:

[۱] آریل شارون مرد! بشریت فرصت محاکمه زنده یکی از جانیان قرن را از دست داد! بتاريخ ۱۱

ژانویه ۲۰۱۴